

Udskriftsdato: 28. december 2025

KEN nr 10125 af 23/12/2004 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse U-17-04 om erstatning - afgørelsestidspunkt - samlet afgørelse - oplysningsgrundlag - arbejdsskade

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 1200011-041

Ankestyrelsens principafgørelse U-17-04 om erstatning - afgørelsestidspunkt - samlet afgørelse - oplysningsgrundlag - arbejdsskade

Resume:

Ankestyrelsen har i et principielt møde behandlet 4 sager om erstatning efter lov om arbejdsskadesikring til belysning af, om oplysningsgrundlaget har været tilstrækkeligt til at træffe en afgørelse på afgørelsestidspunktet.

Med arbejdsskadereformen, der trådte i kraft pr. 1. januar 2004, er det hensigten, at sagsbehandlingstiden i konkrete skadesager skal nedbringes. Dette sker blandt andet ved indførelse af en samlet afgørelse om anerkendelse og erstatning og ved opstramning af lovens frister. Der er ikke i lovteksten en absolut forpligtelse til at træffe samlet afgørelse. Der er ifølge bemærkningerne mulighed for at træffe delafgørelse.

Hvis skaden anerkendes som arbejdsskade, træffes der ikke en selvstændig afgørelse herom. Derimod træffes der en samlet afgørelse om anerkendelse, godtgørelse for varigt mén og om muligt erstatning for tab af erhvervsevne, når godtgørelses- og erstatningsspørgsmålet kan gøres op. Afgørelse træffes inden 1 år efter arbejdsskadens anmeldelse til Arbejdsskadestyrelsen.

Arbejdsskadestyrelsens afgørelser var truffet få måneder efter arbejdsskaden. I alle sager var der truffet samtidig afgørelse om alle 4 spørgsmål, det vil sige anerkendelse, varigt mén, erstatning for tab af erhvervsevne og fremtidige behandlingsudgifter. Der var i alle 4 sager givet afslag på ydelser.

Ankestyrelsen har i 3 af sagerne ud fra en konkret lægelig vurdering fundet at sagerne ikke var tilstrækkeligt oplyst for så vidt angik spørgsmålene om eventuelt varigt mén, erhvervsevnetab og fremtidige behandlingsudgifter. Disse sager blev derfor hjemvist til ny behandling af disse spørgsmål.

Sag nr. 1

Sikrede vred om på sin venstre fod den 26. januar 2004. Arbejdsskadestyrelsen traf den 16. april 2004 afgørelse om anerkendelse. Arbejdsskadestyrelsen gav samtidig afslag på varigt mén, erhvervsevnetab og fremtidige behandlingsudgifter.

Ankestyrelsen fandt, at sagen ikke var tilstrækkeligt oplyst for så vidt angik spørgsmålet om varigt mén, erhvervsevnetab og fremtidige behandlingsudgifter.

Sag nr. 2

Sikrede faldt den 13. januar 2004 på et isglat underlag og slog venstre arm, skulderen og nakken. Arbejdsskadestyrelsen traf den 19. april 2004 afgørelse om anerkendelse og gav samtidig afslag på varigt mén, erhvervsevnetab og fremtidige behandlingsudgifter.

Ankestyrelsen fandt, at sagen ikke var tilstrækkeligt oplyst for så vidt angik varigt mén, erhvervsevnetab og fremtidige behandlingsudgifter.

Sag nr. 3

Sikrede faldt den 5. januar 2004 og brækkede højre håndled. Arbejdsskadestyrelsen traf den 19. april 2004 afgørelse om anerkendelse og gav samtidig afslag på varigt mén, erhvervsevnetab og fremtidige behandlingsudgifter.

Ankestyrelsen fandt at følgerne af skaden ikke havde et omfang, der kunne begrunde et varigt mén på 5 procent eller mere. Sikrede havde alene påklaget afgørelsen vedrørende spørgsmålet om varigt mén.

Sag nr. 4

Sikrede faldt den 5. januar 2004 og slog venstre skulder, da han gled på et islag.

Arbejdsskadestyrelsen traf den 20. april 2004 afgørelse om anerkendelse og gav samtidig afslag på varigt mén, erhvervsevnetab og fremtidige behandlingsudgifter.

Ankestyrelsen fandt, at sagen ikke var tilstrækkeligt oplyst for så vidt angik spørgsmålet om varigt mén og fremtidige behandlingsudgifter.

Love:

Lov om arbejdsskadesikring - lov nr. 422 af 10. juni 2003 - § 16, stk. 1

Sagsfremstilling 1:

Sag nr. 1 - j.nr. 1200001-04/1

Den 26. januar 2004 pådrog sikrede sig en arbejdsskade i form af en brækket ankel, da han i forbindelse med sit arbejde skulle gå ned af læsserampen på en lastbil og vred om på sin fod.

Arbejdsskadestyrelsen havde modtaget anmeldelsen af arbejdsskaden den 3. marts 2004.

Sikredes læge havde udfærdiget Lægeerklæring I den 27. februar 2004. Det fremgik, at sikrede ved arbejdsskaden pådrog sig et direkte og et indirekte brud på venstre ankel, samt at den fremtidige behandling skulle foregå på en ortopæd-kirurgisk afdeling på et sygehus.

Arbejdsskadestyrelsen har truffet afgørelse den 16. april 2004. Ved denne afgørelse er skaden blevet anerkendt som en arbejdsskade. Sikredes varige mén er fastsat til mindre end 5 procent og sikredes erhvervsevnetab er fastsat til mindre end 15 procent. Arbejdsskadestyrelsen har samtidig truffet den afgørelse, at sikrede ikke kan få erstatning for fremtidige udgifter til behandling.

Arbejdsskadestyrelsen har begrundet fastsættelsen af sikredes varige mén til mindre end 5 procent med, at lægen i Lægeerklæring I havde sat kryds i rubrikken "nej" på spørgsmålet, om skaden måtte antages at medføre varigt mén.

Som følge af det således beskedne mén har Arbejdsskadestyrelsen vurderet, at skadens begrænsede følger ikke i sig selv kunne begrunde et erhvervsevnetab på 15 procent eller mere.

Ved brev af 13. maj 2004 har sikrede påklaget Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af den 16. april 2004. Sikrede har anført, at hun i en periode har arbejdet på nedsat tid, ligesom hun har anført, at hun fortsat har ondt i sin fod.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik afklaring af, om oplysningsgrundlaget har været tilstrækkeligt på afgørelsestidspunktet, jf. lov om arbejdsskadesikring af den 10. juni 2003 § 16, stk. 1.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at den anmeldte hændelse kunne anerkendes som en arbejdsskade.

Ankestyrelsen hjemviste samtidig sagen til Arbejdsskadestyrelsen til ny behandling og afgørelse for så vidt angik fastsættelse af eventuelt varigt mén, erhvervsevnetab og fremtidige behandlingsudgifter.

For så vidt angik hjemvisningen af spørgsmålet om godtgørelse for varigt mén og erstatning for tab af erhvervsevne samt fremtidige helbredelsesudgifter lagde Ankestyrelsen vægt på, at sagen ikke var godt nok oplyst, til at der kunne træffes afgørelse.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at der manglede såvel lægelige som sociale oplysninger, der kunne belyse sikredes helbredsmæssige og erhvervsmæssige forhold.

Ankestyrelsen bemærkede i den forbindelse, at skadens art tilsagde, at der burde indhentes yderligere lægelige oplysninger, idet de oplysninger, der fremgik af Lægeerklæring I ikke var tilstrækkelige til at kunne afgøre, om skaden ville medføre et varigt mén.

Sagsfremstilling 2:

Sag nr. 2 - 1200011-04/1

Den 13. januar 2004 pådrog sikrede sig en arbejdsskade, da hun i forbindelse med sit arbejde som pædagog skulle gå ud med en skraldespand og på grund af isglat underlag gled og faldt, hvorved hun forvred kroppen, da hun tog fra med venstre arm.

Arbejdsskadestyrelsen havde modtaget anmeldelsen af arbejdsskaden den 7. april 2004.

Sikredes læge havde udfærdiget Lægeerklæring I den 31. marts 2004. Det fremgik heraf, at sikrede var øm efter faldet på venstre arm og at der var tilkommet spændinger i armen samt opblussen af en tidligere lidelse i form af en tennisalbye, skuldersmerter og hovedpine. Den fremtidige behandling skulle foregå hos fysioterapeut.

Arbejdsskadestyrelsen havde truffet afgørelse om anerkendelse af arbejdsskaden, varigt mén, erhvervsevnetab og erstatning for fremtidige behandlingsudgifter den 19. april 2004. Ved denne afgørelse var sikredes skade blevet anerkendt som en arbejdsskade. Sikredes varige mén var vurderet til mindre end 5 procent og erhvervsevnetabet var fastsat til mindre end 15 procent. Arbejdsskadestyrelsen havde endvidere vurderet at sikrede ikke kunne få erstatning for fremtidige behandlingsudgifter.

Arbejdsskadestyrelsen havde begrundet afgørelsen om afslag på godtgørelse for varigt mén med, at der i Lægeerklæring I var krydset af i "nej" på spørgsmålet, om skaden måtte antages at medføre varigt mén.

Som følge af det således beskedne mén har Arbejdsskadestyrelsen vurderet, at skadens begrænsede følger ikke i sig selv kunne begrunde et erhvervsevnetab på 15 procent eller mere.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik afklaring af, om oplysningsgrundlaget har været tilstrækkeligt på afgørelsestidspunktet, jf. lov om arbejdsskadesikring af den 10. juni 2003 § 16, stk. 1.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at den anmeldte hændelse kunne anerkendes som en arbejdsskade.

Ankestyrelsen fandt imidlertid, at sagen ikke var tilstrækkeligt belyst for så vidt angik spørgsmålet vedrørende varigt mén, tab af erhvervsevne og fremtidige behandlingsudgifter. Ankestyrelsen hjemviste derfor sagen til Arbejdsskadestyrelsen til ny behandling og afgørelse.

Ankestyrelsen anmodede Arbejdsskadestyrelsen om at indhente yderligere lægelige oplysninger eventuelt i form af en lægeerklæring II eller speciallægeerklæring til belysning af sikredes aktuelle helbredsmæssige tilstand inden der træffes ny afgørelse.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at der manglede lægelige oplysninger, der kunne belyse sikredes aktuelle henholdsvis fremtidige helbredsmæssige tilstand som følge af den anerkendte ulykke.

Sagsfremstilling 3:

Sag nr. 3 - 1200008-04/1

Sikrede var den 5. januar 2004 udsat for en ulykke, da han i forbindelse med sit arbejde faldt over et bræt. Ved faldet brækkede sikrede hånden/håndleddet. Ved afgørelse af 7. juni 2004 vurderede Arbejdsskadestyrelsen, at sikrede ikke var berettiget til godtgørelse for mén, erstatning for erhvervsevnetab og godtgørelse for fremtidige behandlingsudgifter.

Afgørelsen var truffet på grundlag af Lægeerklæring I og journal fra reumatolog.

Sikrede havde alene klaget over den del af Arbejdsskadestyrelsens afgørelse, der vedrørte fastsættelse af mén.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik afklaring af, om oplysningsgrundlaget har været tilstrækkeligt på afgørelsestidspunktet, jf. lov om arbejdsskadesikring af den 10. juni 2003 § 16, stk. 1.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt at følgerne af skaden ikke havde et omfang, der kunne begrunde et varigt mén på 5 procent eller mere.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at der efter den objektive undersøgelse var konstateret normal konfigureret underarm med særdeles god bevægelighed i håndled og fingre, men med let nedsat håndkraft. Der var også konstateret, at der ikke var ømhed svarende til knogler og muskelfæstet. Det var dog beskrevet, at sikrede til stadighed har smerter i håndleddet, særligt når det strækkes fuldt ud.

Ankestyrelsen henviste til at en speciallæge havde oplyst, at sikrede ikke ville få mén af ulykken.

Ankestyrelsen bemærkede, at der ved et brud som sikredes, kunne forløbe nogen tid før smerterne ville forsvinde helt.

Sagsfremstilling 4:

Sag nr. 4 - j.nr. 1200019-04/1

Sikrede var den 5. januar 2004 udsat for en ulykke, da han i forbindelse med sit arbejde som specialarbejder gled på et islag. Sikrede faldt og slog venstre skulder.

Arbejdsskadestyrelsen havde ved afgørelse af 20. april 2004 truffet afgørelse om, at hændelsen kunne anerkendes som en ulykke. Arbejdsskadestyrelsen traf samtidig afgørelse om, at skaden ikke kunne forventes at medføre varigt mén, hvorfor sikrede ikke var berettiget til godtgørelse for varigt mén, erstatning for tab af erhvervsevne og erstatning for fremtidige behandlingsudgifter.

Arbejdsskadestyrelsens afgørelse var truffet på grundlag af anmeldelsen og lægeerklæring I, hvoraf det fremgik, at skaden ikke forventes at medføre et varigt mén.

Sikrede havde herefter klaget over afgørelsen om varigt mén og behandlingsudgifter.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik afklaring af, om oplysningsgrundlaget har været tilstrækkeligt på afgørelsestidspunktet, jf. lov om arbejdsskadesikring af den 10. juni 2003 § 16, stk. 1.

Afgørelse:

Ankestyrelsen hjemviste sagen til Arbejdsskadestyrelsen til ny behandling og afgørelse for så vidt angik spørgsmålet om varigt mén og fremtidige behandlingsudgifter.

Ankestyrelsen fandt, at sagen ikke var godt nok oplyst, til at der kunne træffes afgørelse om mén og fremtidige behandlingsudgifter.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at der manglede lægelige oplysninger, der kunne belyse de helbredsmæssige følger af sikredes arbejdsskade.